

10. Saeimas vēlēšanu provizoriskie rezultāti

N#	Saraksti 10. Saeimas vēlēšanām	Derīgo balsu skaits	%
Ligatnes novads (derīgo aplokšņu kopskaitis: 2326)	2260	97.16%	
1. "PCTVL – Par cilvēka tiesibām vienotā Latvijā"	9	0.39%	
2. VIENOTĪBA	1166	50.13%	
3. "Ražots Latvijā"	13	0.56%	
4. Politisko partiju apvienība "Saskaņas Centrs"	138	5.93%	
5. "Tautas kontrole"	8	0.34%	
6. Zaļo un Zemnieku savienība	489	21.02%	
7. "Par prezidentālu republiku"	16	0.69%	
8. Partiju apvienība "Par Labu Latviju"	99	4.26%	
9. "ATBILDĪBA - sociāldemokrātiska politisko partiju apvienība"	8	0.34%	
10. Partija "Daugava - Latvijai"	8	0.34%	
11. "Pēdējā partija"	36	1.55%	
12. Nacionāla apvienība "Visu Latvijai!" - "Tērvzemei un Brīvībai/LNNK"	263	11.31%	
13. Kristīgi demokrātiskā savienība	7	0.30%	

Derīgo vēlētāju aplokšņu kopskaitis 1080 iecirknī 366. (PAŠVALDĪBA)

N#	Saraksti 10. Saeimas vēlēšanām	Derīgo balsu skaits	%
1. "PCTVL – Par cilvēka tiesibām vienotā Latvijā"	6	0.56%	
2. VIENOTĪBA	594	55.00%	
3. "Ražots Latvijā"	5	0.46%	
4. Politisko partiju apvienība "Saskaņas Centrs"	74	6.85%	
5. "Tautas kontrole"	3	0.28%	
6. Zaļo un Zemnieku savienība	189	17.50%	
7. "Par prezidentālu republiku"	6	0.56%	
8. Partiju apvienība "Par Labu Latviju"	42	3.89%	
9. "ATBILDĪBA - sociāldemokrātiska politisko partiju apvienība"	3	0.28%	
10. Partija "Daugava - Latvijai"	2	0.19%	
11. "Pēdējā partija"	12	1.11%	
12. Nacionāla apvienība "Visu Latvijai!" - "Tērvzemei un Brīvībai/LNNK"	118	10.93%	
13. Kristīgi demokrātiskā savienība	2	0.19%	

Derīgo vēlētāju aplokšņu kopskaitis 1246 iecirknī 376. (ZVANIŅI)

N#	Saraksti 10. Saeimas vēlēšanām	Derīgo balsu skaits	%
1. "PCTVL – Par cilvēka tiesibām vienotā Latvijā"	3	0.24%	
2. VIENOTĪBA	572	45.91%	
3. "Ražots Latvijā"	8	0.64%	
4. Politisko partiju apvienība "Saskaņas Centrs"	64	5.14%	
5. "Tautas kontrole"	5	0.40%	
6. Zaļo un Zemnieku savienība	300	24.08%	
7. "Par prezidentālu republiku"	10	0.80%	
8. Partiju apvienība "Par Labu Latviju"	57	4.57%	
9. "ATBILDĪBA - sociāldemokrātiska politisko partiju apvienība"	5	0.40%	
10. Partija "Daugava - Latvijai"	6	0.48%	
11. "Pēdējā partija"	24	1.93%	
12. Nacionāla apvienība "Visu Latvijai!" - "Tērvzemei un Brīvībai/LNNK"	145	11.64%	
13. Kristīgi demokrātiskā savienība	5	0.40%	

Foto: Anita Vaivode

Latvijas 10. Saeimas vēlēšanu dienā Līgatnē balsoja ministru prezidents Valdis Dombrovskis

Cienījamie Līgatnes novada ļaudis!

Izsaku vissirsniņgāko pateicību ikvienam, kurš piedalījās 10. Saeimas vēlēšanās. Vairāk nekā 75% vēletāji aktivitāte ir apliecinājums, ka Līgatnes novada ļaudis ir politiski atbildīgi par savu zemi un tautu. Šīs vēlēšanas pierādīja, ka Satversmes 2. pants - "Latvijas valsts suverēna vara pieder Latvijas tautai" joprojām ir aktuāls. Tikai mēs kopā veidosim Latviju, ko saukt par savām mājām, esot laimīgiem saimniekiem savā zemē!

Saku lielu paldies maniem atbalstītājiem, kas lika plusus un svītrojumus. Ikkatrā gadījumā jūs balsojāt par valsts stabilitāti un izaugsmi. Pateicos tiem, kuri šo vēlēšanu rezultātu gaidīja savādāku, jo jūs izteicāt savas vēlmes, ko jaunā koalīcija īems vērā. Es ticu, ka Latvijā ir sācies jaunas izaugsmes cikls, un solu darīt visu iespējamo, lai sekmētu labklājību katrā mājā.

Visgrūtākā izvēle būtu aiziet vai palikt! Es zinu, ka, esot kopā ar saviem ļaudīm, manas spējas ietekmēt procesus ir lielākas, nekā sēžot Saeimas plenārsēdēs. Es arī turpmāk būšu aktīvs reģionu interešu atbalstītājs, un man jūsu palīdzība noderēs ikkatrā brīdī.

Esam kopā Latvijai!

Līgatnes novada domes priekšsēdeitājs **Ainārs Šteins**

"Dzirkst mūžs kā
grezni audēkli
Ar vilnu rakstiem
vīti.
Dzied vasaras,
skumst rudeņi,
Skan gadi
aizvadīti."

**Mīli sveicam Līgatnes novada
īpašos oktobra mēneša
jubilārus!**

Skaidrīte Alberte
Anita Amoliņa
Elga Bajāre
Maruta Bērziņa
Zaiga Goldberga
Ilona Graudiņa
Grigorijs Grīlevs
Laimonis Ivanovskis
Andris Jakobijs
Varis Kaucis
Jānis Adolfs Krieviņš
Gunārs Killa
Anna Magone

Velta Meistere
Raisa Nilova
Valda Norīte
Zaiga Ozola
Michael Gordon Parr
Ausma Silvija Pilupa
Rasma Puriņa
Grigors Razgalis
Velga Saukuma
Tāna Ulmane
Valda Veķķere
Dace Zunde
Nīna Žukova

"Sveši ļaudis karu prasa,
Kāro manu tēvu zemi.
Ne es došu lakstīgalu,
Ne es došu tēvu zemi."
(Andrejs Eglītis)

**Godināsim latviešu strēlniekus,
karavīrus un Tērvzemes sargus
ar piemiņas brīdi un svecēm
11. novembrī plkst. 18.00
pie Līgatnes pilsētas ezera,
plkst. 20.00
lāpu gājiens uz Paltmales
kapiem.**

Pulcešanās lāpu gājiemam pie Līgatnes novada Augšlīgatnes pakalpojumu centra Līgatnes novada "Birzēs".

"Šo pašu svētāko
Tu neaizmirsti:
Vai celies debesis,
Vai jūras dzelme nirsti,
Vai draugu pulkā
Dali savu prieku,
Vai viens pats satiecas
Ar pretiniekui -
Tu esi Latvija!

*(O. Vācietis)
Līgatnes novada Kultūras un tūrisma
centrs ielūdz uz*

**Latvijas proklamēšanas
gadadienas
svētku koncertu
18. novembrī plkst. 14.00**

Līgatnes novada kultūras namā.
Koncerta laikā tiks godināti arī akcijas
"Līgatnes novada gada cilvēks 2010"
balvu ieguvēji.

**"Līgatnes Novada Ziņu" izdevumu
sagatavoja Anita Jaunzeme,**

tel. 64153176, e-pasts
novadadome@ligatne.lv,
anitajaunzeme@inbox.lv

Par faktu pareizu atspoguļojumu atbild rakstu autoru.
Nākamais "Līgatnes Novada Ziņu" numurs
iznāks 16.novembrī

Līgatnes bērnudārzam – 70

2010. gada 16. oktobris

Foto: Harijs Bekers

Ar labām domām un patiesi jaukām emocijām aizritējusi Līgatnes bērnudārza 70 gadu jubileja. Bijām priečīgi satikt savus bijušos kolēgus un audzēkņus, uzklausīt viņu atmiņu stāstus par pavadīto laiku Līgatnes bērnudārzā.

Šobrīd esam ļoti pateicīgi visiem, kuri palīdzēja mūsu svētku organizēšanā! Ipašs paldies pasākuma dvēselītei Gintai Trainei!

Līgatnes PII vadītāja Gunta Liepiņa

Līgatnes un Akhmetas pašvaldības paraksta sadarbība līgumu

Pēc Akhmetas pašvaldības (Gruzija) ielūguma Līgatnes novada delegācija viesojās skaistajā Kaheti reģionā, kas atrodas Gruzijas austrumu daļā, Alazani ielejā. Sešas pasākumiem un notikumiem piesātinātās dienās Latvijas delegācija iepazīnās ar Gruzijas valsts un pašvaldību strukturālo uzbūvi, izglītības, kultūras, veselības un vides aizsardzības jomām, Kaheti reģiona bagātīgo kultūrvēsturisko mantojumu,

lauksaimniecības un rūpniecības attīstību.

Vizites laikā starp Līgatnes novadu un Akhmetas pašvaldību tika parakstīts līgums par sadarbību kultūras, izglītības, veselības, vides aizsardzības u.c. jomās. Šis līgums turpmāk kalpos kā atslēga mūsu draudzībai un pieredes apmaiņai.

A.Šteins, Līgatnes novada domes priekšsēdētājs: "Gatavojoties

vizitei, centāmies rūpīgi izzināt Gruzijas un konkrētā reģiona dzīvesveidu, tradīcijas, politisko un ekonomisko situāciju, bet, strādājot kopā ar Gruzijas kolēgiem, sapratām, ka mums pieejamā informācija ir virspusēja. Redzētais un uzzinātais mūs patiesi pārsteidza, un esmu pārliecināts, ka sadarbība mūs bagātinās."

Ar detalizētu vizites izklāstu varēs iepazīties www.ligatne.lv

Turpinās balsošana aptaujai "Līgatnes novada Gada cilvēks"

Joprojām turpinās balsošana aptaujai "Līgatnes novada Gada cilvēks". Aicinām aktīvi piedalīties aptaujā un cildināt cilvēkus, kuru darbi un veikums ir pelnījuši atzinību. Neturēsim sveci zem pūra un darīsim citiem zināmus tos labos cilvēkus, kuri mūsu novadu dara krāšņāku un rada to sajūtu, lai mēs Līgatnes novadu varam saukt par savām mājām.

Par Gada cilvēku var klūt jebkurš Līgatnes novada iedzīvotājs, kura rīcība ir devusi gandarījumu kādam citam cilvēkam. Iespējams, ka "Līgatnes novada Gada cilvēks" balvu saņems omīte, kas katru dienu ar siltām pusdiennām pacēnā grūtībās nošķūšos, varbūt tā būs laipnā pārdeivēja no tuvējā veikala, bet varbūt Tu zini cilvēku, bez kura pašaizlēdzīgā darba mūsu novads vis neatmīndzētu tik daudz brīnišķīs krāsās? Nekautrējieties un pastāstiet arī citiem par saviem labvēliem!

Šogad novada iedzīvotājiem tiek piedāvāta iespēja izvēlēties atbilstošakos kandidātus šādās nominācijās:

- par ieguldījumu Līgatnes novada attīstībā,
- par ieguldījumu Līgatnes novada sabiedriskajā dzīvē,
- par ieguldījumu Līgatnes novada sociālās jomas pilnveidošanā,
- par ieguldījumu Līgatnes novada sporta un kultūras dzīves attīstībā un popularizēšanā,
- par ieguldījumu labdarības veicināšanā Līgatnes novadā.

Aptaujas anketas un balsošanas kastītes ir izvietotas Līgatnes pilsētas un Augšlīgatnes pakalpojumu centros. Balsošana tiks slēgta 2010. gada 5. novembrī.

Konkursa "Gada cilvēks" laureātus godināsim Latvijas Republikas proklamēšanas gadadienās svinīgā koncerta laikā 2010. gada 18. novembrī Līgatnes novada kultūras centrā.

Līga Kraveca, Līgatnes novada Kultūras un tūrisma centra mākslinieciskās daļas vadītāja (tel. 28395513)

Izmantosim EKO laukuma iespējas Līgatnes pagastā!

Jau kopš 2005. gada Līgatnes pagastā, Dārza ielā 8, darbojas EKO laukums, kuru sadarbībā ar Līgatnes pagasta pašvaldību ir izveidojusi un uztur SIA "Ziemeļvidzemes atkritumu apsaimniekošanas organizācija" (ZAAO).

EKO laukums tika izveidots, lai Līgatnes pagasta un apkārtējo pagastu iedzīvotāji un juridiskās iestādes varētu aizvest un bez maksas tur novietot savus sašķirotos atkritumus atbilstošos konteineros. Eko laukumā tiek pienēmti tie atkritumu veidi, kurus tālāk var nodot pārstrādei un izmantot kā otrreizējās izejvielas jaunu produktu ražošanai.

Papildus tam, EKO laukumā bez maksas var nodot arī neizjauktus un neizkomplektētus elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumus jeb nolietotu sadzīves elektrotehniku, kā arī sadzīves bīstamos atkritumus - akumulatorus, baterijas un luminiscentās lampas.

Lai veicinātu iedzīvotājus izmantot EKO laukuma iespējas, ZAAO saviem klientiem - fiziskām personām, piedāvā izmantot atlaižu kartes. EKO laukumā par katriem 0,25 m³ atvesto otrreizējo izejvielu, EKO laukuma pārzinis atlaižu karte iespiedis zīmodziņu. Kad ir sakräti 10 šādi zīmodziņi, karte ir jānodod atpakaļ laukuma pārzinim, un tad klients saņem atlaidi rēķinām par sadzīves atkritumu izvešanu Ls 2,00 apmērā. Lai saņemtu atlaižu karti, tas jādara zināms laukuma pārzinim, kas novērtē un pieriegistrē atvesto otrreizējo izejvielu daudzumuz.

Zīmodziņus nevar uzkrat par nolietotu sadzīves elektrotehniku un sadzīves bīstamiem atkritumiem.

EKO laukuma darba laiks Līgatnes pagastā:

Pirmdiena	16-19
Otrdiena	16-19
Trešdiena	16-19
Ceturtdiena	16-19
Piektdiena	16-18
Sestdiena	12-16
Svētdiena	brīvs

EKO laukumā savāktie otrezīe izmantojamie materiāli tiek nogādāti pāršķirošanai uz atkritumu šķirošanas līniju, kas atrodas sadzīves atkritumu poligona "Daibe" teritorijā. Tur tie tiek pāršķiroti un atbilstoši prasībām sagatavoti nodošanai tālak pārstrādes uzņēmumiem.

Šķirojot atkritumus, mēs:

- samazinām to sadzīves atkritumu daudzumu, kas tiek aizvests apglabāšanai uz poligonu "Daibe", tādējādi arī samazinot savu maksājumu par sadzīves atkritumu savākšanu;
- ietaupām dabas resursus, jo šķirotie atkritumi nonāk otrreizējā pārstrādē;
- rosinām arī citus iedzīvotājus rūpēties par savas apkārtnes sakopšanu;
- apzināmies, ka neviens cits mūsu radītos atkritumus nesavāks un apkārtējās vides sakopšana ir mūsu pašu rokās.

Sakopsim vidi kopā!

Sikāku informāciju par atkritumu šķirošanas iespējām jūs varat iegūt, zvanot uz mob. tālruni 26132288.

Ingrīda Gubernatorova, SIA ZAAO attīstības daļas vadītāja Tālr. 642 81502 Mob. tālr. 26537816 E-pasts: Ingrida@zaao.apollo.lv

Ja sāp mugura!

Mugurkaulaja jostas daļas sāpes ir nopietna problēma, ar kuru saskaras vairāk nekā 50% cilvēku dažādās vecumā un dzimuma grupās. Ir zināmi vairāk nekā 100 muguras sāpju iemesli. Tāpēc liela nozīme būtu savlaicīgi diagnosticētām un ārstētām nopietnām mugurkaula patoloģijām, un vieglakos gadījumos - savlaicīgi veiktiem profilakses pasākumiem.

Būtiska nozīme ir atšķirt pacientus ar potenciāli nopietnām saslimšanām no vieglākām, kuru ārstešanai nepieciešamas vienkāršākas metodes, tādās kā atpūta, miers, fizikālā terapija u.c. Šos jautājumus var palīdzēt atrisināt ārsts-neirologs, ārsts-reabilitologs, ģimenes ārsts, veicot pacienta aptauju un izmeklēšanu.

Muguras sāpes var cilvēkus piemeklēt jebkurā vecumā, tāpēc jādomā par locitavu un muguras veselības saglabāšanu jau jaunībā, pareizi izvēloties profilakses līdzekļus. Bērnībā un jaunībā muguras sāpju iemesls bieži vien ir nepareiza stāja; sekas ir mugurkaula izlieksnās jeb skolioze (tā rodas, piemēram, nēsājot smagu skolas somu tikai uz viena plecu un sēžot ar saliekto muguru). Tāpat sāpes var izraisīt apsaldejumi, traumas, muguras muskuļu savilkumi.

Ari pieaugušajiem biežākais muguras sāpju iemesls ir nepiemērota darba vide – darbs pie datora bez pauzem un bez fiziskiem vingrinājumiem; bieži vien muguras sāpes izraisa diskā trūce vai muguras traumas un spondiloze.

Vecākiem cilvēkiem sāpju iemesli ir visdažādākie – visbiežāk sāpju iemesls ir osteoartrīts, kas izpaužas

kā pakāpeniski pieaugoši locitavu skrimšķi un apkārtējo audu bojājumi. Vēlāk osteoartrīta stadija uz kauliem un skriemēļiem parādās radzes, kas nospiež nervus un apkārtējos audus, izraisot regulāras un ļoti stipras sāpes. Sāpju iemesls arī var būt osteoporoze, kuras dēļ mainās kaulu struktūra un masa; kauli sarūk un deformējas.

Parasti no muguras sāpēm cieš tie, kuru vecāki vai vecvecāki arī sūdzas par locitavu un muguras sāpēm, tāpat cilvēki ar lieko svaru, smaga fiziska darba strādnieki un sportisti, pusaudži intensīvas augšanas posmā, kā arī to profesiju pārstāvji, kuru ikdienas darbs saistīts ar ilgstošu stāvēšanu kājās (pārdevēji, frizeri un konduktori u. c.) vai sēdēšanu (darbs pie datora).

Rehabilitācijas centram "Līgatne" muguras sāpju rehabilitācijā ir daudzu gadu pieredze, kas vainagojusies ar vairāku simtu klientu pozitīvām atsauksmēm par ievērojamiem veselības uzlabojumiem.

Turpinot iesākto, rehabilitācijas centrā "Līgatne" oktobris, novembris ir pasludināts par muguras veselības mēnesi, kura laikā ikviens sirdzējs tiek aicināts uz ārsta – rehabilitologa konsultāciju, kas, veicot pirmreizējo apskati, konstatēs cēlonus un sniegs ieteikumus ārstešanās procesam, kā arī izmantot veselības ārstnieciskās programmas "Vesela mugura" un "Veselas locītavas", kuras oktobrī un novembrī būs pieejamas ar būtiskām (30%) atlaidēm.

Informāciju sagatavoja rehabilitācijas centrs "Līgatne".

Papildus informācija: Sarmīte Usāne, tālr. 64161915; 64161948

Sākums ir skaists - kalni, saule, granātbolū koki, rozes. Viss šķiet kā trakā itāļu serialā. Satiksme drausmīga, viņi kliedz, taurē. Ceļš ved kalnā, tad atkal lejā. Visi sveicinās, sabučojas, samīlojas. Šķiet, visi itāli ir viena liela ģimene. Runā gaismas ātrumā un vēl plātās ar rokām, kājām. Bet, ja tikko iedzēruši kafiju, tad lēkā ar.

Jaunieši atvērti, temperamentīgi. Ja Latvijā likums ir likums, tad te likums ir tikai vārdi. Visiem viss vienalga. Nevienu nekas neuztrauc, nav problēmu. Jaunieši smēķē, dzer, veci cilvēki iet "shoppingā" un izklaidejās.

Itāļu virtuve ir brīnišķīga. Pica, lazana, pasta - mūsu ikdienas ēdiens. Brokastis vienmēr ir saldumi, bet vakariņās vīns!

Skola ir pavisam atšķirīga no normālas Latvijas skolas. Var izskaitīties, kā vien grib. Skolotāji (profesori) vairāk ka draugi. Stāv klases priekšā, pakasa sānu, apsēžas uz galda un skaļi smejas.

Mācību stunda ir 50 minūtes gara, bet pirmās 20 minūtes vismaz tiek norunātas un nosmietas. Katru dienu skola ir no plkst. 8:00 līdz 18:00.

Visi trīs dzīvojam jaukas itāļu ģimenēs, itāļu mamma, tētis, braļi un māsas. Taču dzīvojam apmēram 20 km no skolas. Katru rītu jāceļas 6:00. Un tad stundas brauciens uz skolu un atpakaļ. Ar metro un autobusu vai ar vilcienu (bijetes cena ir 1 eiro).

Ir pagājis jau kāds laicīš, viens mēnessis. Protams, mums pietrūkst māju, ģimēnu, draugu, skolas. Pat kartupeļu pietrūkst. Taču tik daudz piedzīvojumu, iespaidu un jaunu zināšanu. Gaidām jau pirmo itāļu valodas ieskaiti nākamnedē!

Visiem sūtām sveicienus no Turīnas.

Jānis, Anna un Māra

Sveiciens no Itālijas!

Zelta rudens noskaņās

Jau sagaiditas pirmās slapjās sniega pārslas un aukstie vēji, bet zelta rudens laiks, kaut arī šogad īsāks, mūsu novadā pagājis ar rosību un daudziem notikumiem.

Līgatnes jaunie vaibsti. Līgatnieši un daudzie tūristi nevar nepamanīt, ka ar katru dienu mūsu pilsetā tiek sakārtots un uzlabots kāds stūrītis vai izveidots kas jauns. ERAF (Eiropas Reģionālā attīstības fonda) projekta ietvaros strauji notiek Līgatnes papīrfabrikas ciemata kultūrvēsturiskās takas izveide. Pilsētas centrā gar diķi nu varam pārvietoties pa bruģētu trotuāru, arī perspektīvie tacīņu virzieni jau labi redzami. Vecais sardzes namiņš, tagadējā tūrisma informācijas centra mājvieta, tīcis pie jauna jumta un svaiga krāsojuma. Remonta darbi atnesa arī kādu pārsteigumu. Jumta konstrukcijā uz tā saucamā „krēsla”- atbalsta sijas - tika atrasts uzraksts, kas vēstīja par namdarī Jāni Zolmani no Kokmuižas, tīsa – rakstīts ar vācu burtiem. Pilsētas ainavu tagad papildina iespaidīgas trepes uz Rīgas kalnu ar skatu platformu. Blakus aptiekai top autostāvvietai.

Rudens tirdziņi. Pirmo reizi novadā tika rikoti rudens tirdziņi laukumā pie Vienkoču parka.

Tie notika četras sestdienas pēc kārtas no 25. septembra līdz 16. oktobrim. Tirkotāji bija sabraukuši gan no Līgatnes, gan no tālienes. Varēja nopirkt maizi un medu, zivis un kūpinātas galas izstrādājumus. Plašā piedāvājumā bija dažādi amatnieku izstrādājumi. Pircējiem arī netrūka saldējums un tradicionālās piparkūkas.

Valstsvīru vizītes. Šā gada rudens Līgatnes vēsturē ieies ar divām Latvijas valsts svarīgu amatpersonu vizītēm. 14. septembrī pie mums viesojās Valsts prezidents Valdis Zatlers ar kundzi. Viņi apmeklēja rehabilitācijas centru "Līgatne", papīrfabriku un karosu darbnīcu. Ipaša diena bija arī 2. oktobris, kad Latvijas 10. Saeimas vēlēšanu dienā Līgatni apceimoja ministru prezidents Valdis Dombrovskis. Viņš ne tikai balsoja mūsu pilsētas vēlēšanu iecirknī, bet arī apskatīja kultūrvēsturisko centru, paviesojās bērnudārzā, dabas takās un Vienkoču parkā.

Ugunsnaksts Vienkoču parkā. Oktobra pirmā sestdiena bija silta un saulaina, cilvēki steidza izbaudīt čaukstošo lapu zeltainumu gan apmeklējot dažādus tūrisma objektus, gan tāpat pastaigājoties. Diena noslēdzās ar nu jau par tradīciju kļuvušo Ugunsnaksts pasākumu Vienkoču parkā. Apmeklētāji sāka pulcēties līdz ar

krēslas iestāšanos. Piedzīvot parka tumsas burvību sveču un lāpu gaismā nāca kā lieli, tā mazi. Uguns brīnuma gaidās sanākušo bija tik daudz, ka visiem pat nepietika gaismekļu, tomēr tas nebija šķērslis iecerētajam gājienam. Viss noslēdzās ar lielo ugunkurū un tējas baudišanu.

Vai būsim slaveni? Cilvēki, dzīvodami savā pierastajā vidē, bieži neuztver apkārt esošo dabu, kultūru un vēsturi kā kaut ko sevišķu un vērtīgu. Līgatne - tā ir ne tikai pilsēta ar Latvijā vienīgo darbojošos papīrfabriku, bet arī Eiropas mēroga 19. gs. industriālās celtniecības un koka arhitektūras valsts nozīmes kultūrvēsturiskais piemineklis. Un kur nu vēl smilšakmens pagrabalas! Domājot par mūsu novadā vēsturisko un specifisko bagātību saglabāšanu un popularizēšanu, Līgatnes novada dome papīrfabrikas kultūrvēsturisko ciemu ir pieteikusi UNESCO Pasaules mantojuma Latvijas nacionālajam sarakstam. Pieteikuma izskatīšana un novērtēšana atbilstībā UNESCO kritērijiem aiznems vairākus mēnešus, taču mēs ceram uz pozitīvu rezultātu. Turēsim ikšķīus!

Ramona Vasīljeva,
Līgatnes Tūrisma informācijas centra speciāliste
(tel. 64153169)

**TIKAI VIENU DIENU !
LATVIJĀ RAŽOTU
JAUNU DĪVĀNU
GULTU UN MATRAČU
TIRDZNIECĪBA
LĪGATNES KULTŪRAS NAMĀ 26. OKTOBŘI
no plkst. 10.00 līdz 14.00
BEZMAKSAS PIEGĀDE ! RAŽOTĀJA CENAS !**

Līgatne laiku lokos

Turpinājums

Sākums "Līgatnes Novada Zinu" septembra numurā

Līlījas Reiziņas atmiņas

2. daļa

Atceros, ka neko lielu, kas paveikts, jau nevaru viņam parādīt, bet no iepakojuma viss izņemts, un nu kopīgi lemsim, ko kur liksim. Secinām, ka mēs pašreiz lietosim tikai vienu istabu. Mazāk būs jākurina. Istaba ir 30 m², var salikt visu, vēl ir veranda, mazā istabīja. Ja līdz šim aprakstītas atmiņas spilgti slīd acu priekšā, tad tālāko vairs neatceros – no skaiustumā un vakara burvības mēs tikai vēl izgājam ārā, apskatījam apkārti un nu jāiet vien gulēt, jo no rīta fabrikas dūmenis aicinās sākt jaunu darba dienu. Turpmākās dienas man pagāja kārtotot visas saimniecības un sadzīves lietas pa vietām. Laika bija pietiekami, bet vienmēr diena par išu – te Ināra jaēdina un jāpārtin, te pusdienu laiks, kuru strādnieki, kas dzīvoja tuvumā fabrikai, izmantoja mājas – tātad pusdienu jābūt laikā gatavām, pēcpusdienu bija – vismaz likās, ļoti isa un vakars klāt – lūk, dūmeni dzied savu dziesmu. Galvenais, ka mēs dzīvojam savā dzīvoklī, gaidīsim Anīti un tad būsim visi kopā. Pāris gadu atpakaļ par to tikai sapnōju. Kad bijām jau iekārtojusies, sākas arī sarunas par Anītinās pārvešanu no Rīgas, un Rūdolfs jau sāka stāstīt par savām darba gaitām un problēmām fabrikā. Viņa iecere bija uzlabot papīra masas sagatavošanu, pareizu atūdeņu novādišanu un vēl un vēl, tā nu bija galvenā sarunu tēma, jo šajos jautājumos es arī orientējos – esmu taču pēc diploma inženieris – ķīmikis papīra specialitātē. Vīra vecāki atveda Anītu – jutu, ka viņa mazliet apbēdināta, jo bijām meitu atstājuši Rīgā, bet veranda un dzīvoklis drīz vien viņu ierāva savās nodarbibās, dzirdu tikai “akāla, akāla” – tas nozīmējot atslēgas. Vīra vecāki, abi būdami dabas pētnieki, priečājās mums līdzi un mēģināja mani pierunāt kādu laiku nestrādāt. Nē, mājas nesēdēšu, jo atradu jau auklīti – Morīšu māti, un 1. septembrī būsu ierindā. Vīra vecāki tikai pašūpoja galvas. Mani vecāki, zinādamā manu prasmi izmantot lietderīgi katru minūti, to labi saprata, un algas fabrika nebija lielas, ar vienu pelnītāju būtu grūti uzturēt ģimeni, pie tam, vēlāk izrādījās, ka fabrikā tās reizēm aizkavējas, bet skolā tās sanēmām precīzas dienās. Mēs bijām ģimene ar 2 bēniem – kur te vajadzības gadījumā var ko aizņemties – pie vēl pagaidām svešiem cilvēkiem – nē, nē – finansēm jābūt regulāri, un vēlāk dzīve arī pierādīja, ka biju pareizi aprēķinājusi. Katram pašam jāmāk saimniekot ar grāmatvežā aprēķinēm, lai nav jāpārdzivo tā sauktie “krīzes periodi”.

Pirmā “iziešana” sabiedrībā bija uz koncertu klubā “Beiverkā”. Diemžēl sīkāk neko par šīs ēkas nozīmi un pašu Beiverku pastāstīt nevaru, jo biju tur dažas reizes, un, tā kā bija jau atjaunojis vēcas klubas, tad visa darbība turpinājās šajā atjaunotajā klubā. Šodien varu priečaties, ka pabijām Beiverkā, noklausījāmies koncertu. Te varēja just fabrikas galvenā inženiera Dāvja Strazda organizatorisko un sabiedrisko darbu. Koncertā piedalījās arī ligatnietes, dzējnieces Skaidrite Kaldupe un Valija Brutāne, bija arī mūzikas instrumentu spēletāji. Man viss ļoti palicis atmiņā, jo es

Rīgā pat iedomāties nevarēju, ka Ligatnē var notikt tādi koncerti. Bet šeit šajā reizē es arī atvadījos no šīs ēkas, jo turpmāk to vairs neapmeklēju. Mums bija līdzīgi arī nepilnus divus gadus vecā Anita, kura visu koncerta laiku nosēdēja ļoti mierīgi.

Tā kā līdz skolas sākumam vēl bija laiks, tad pēc mājas iekārtošanas veicu ar meitenēm dažādus izbraucienus. Ināra – ratiņos, bet Anita – kājām, cik nu varēja, dažus būžus panesu viņu “pīkpaunā”, tā mēs iepazīnām visu tuvāko apkārti, bet svētdienās kopā ar Rūdolfu un ar diviem ratiņiem jau kāpelejām pa kalniem gan vizbulīšu laikā, gan rudens krāsaino lapu laikā un pat sēnojot un slēpojot. Dabu mīlējām visi četri, un tā bija skaista tradīcija, kura saglabājās visu laiku, kamēr dzīvojām Ligatnē. Atgrīzoties Rīgā, mums palīdzēja abi Rūdolfa vecāki. Viņi bija biologi un mācīja bērniem jau agri iepazīt dabu. Kas attiecas uz ārstniecības augiem, ar tiem meitenes pirmai iepazīstināja Morīšu māti. Mēs pat bijām pārsteigtī, cik ātri un labi bēri arī visas šīs vērtīgas “stundas” iegaumēja un atcerējās. Tā šī darbošanās sākās, bet visos 11 gados, ja rakstītu pārskatu, kas Ligatnē ir veikts, tad jāsaka, ka arī ļoti daudz iegūts. Šajā laukā – dābas izzināšanā un sportā – noteicošā loma bija Rūdolfa. Deju kolektīvi, dailliteratūra un kori bija mans valasprieks. Protams, mēs viens otrs valaspriekus respektējām. Es, Rūdolfs un vēlāk arī pieaugušie bēri visur bijām kopā. Ar maziem bērniem tālu neizbrauksi, bet Rūdolfs vienmēr bija iniciators un iedvesmotājs – viņa teiciens bija – “varēs, varēs”, un mums visiem bija interesanti. Viengad noskatījāmies /bēriem bija: 2 gadi Inārai, 4 – Anītai/, ka ligatniesi nāk ar pilniem grozījumi ar sēnēm. Mēs arī šo sportu milām – ko darit, brauksim! Ināra ratiņos, Anita uz velosipēda stangas, lai varētu viņu redzēt, ja iemieg, un prom uz Straupes pusē. Pāri Gaujai ar prāmi, tad kājām, kur sākās sūnainas meža iloces. Meitenes nebija noturamas, spiegdamas skreja, Anita radīja brīnišķīgu apšu beku, Ināra viņai pakal, bet tājā laukumā to bija no vienas vietas. Sākām lasīt, tikai jāskatās vai Ināra nemēģina tās nogaršot. Pa starpām bija kāda berzlapē, baravika u.c.. Piekliedzām pilnu mežu, jo arī es savā mūžā pirmoreiz tādu sēnošanu redzēju. Kā lai nepriecājas! Visi trauki pilni, jāņem palīgā drēbju gabali, jāsien maiši, kurus var pārlīkt pār velosipēda stangu. Lasijām un lasījām, tad pielikām punktu. Lai paliek zākiņiem, jo pieaugušie laikam šo vietu nezina. Nu jāpošas uz mājām. Ko darīt, jābrauc! Sākam braukt – uz stangas sēdošā Anita jau iemiegusi. Rodas labāks padoms – liekam Anītu ratos un viņai prieķiā Ināru. Es stumju bērnumu, Rūdolfs uz velosipēda sēnes. Lūk, šāds brauciens mums palicis atmiņā uz visu mūžu, mēs abi ar viru bijām ļoti noguruši, bet laimīgi, ka mūsu “ākcija” izdevusies. Tā arī ratiem un vienu velosipēdu izstāgājām Ligatni gan rudens lapu, gan vizbulīšu laikā – pa kalniem un lejām. Mūs ieraugot, ligatniesi vienmēr nogrozīja galvas. Slēpošana un peldešanās Gaujā bija noteikta tikai mums visiem kopā un noteiktās vietas.

Kad Rūdolfs 1955. gada aizbrauca uz Rīgu mācīties maģistratūrā LVU un sāka strādāt koksnes ķīmijas institūtā par laboratorijas vadītāju v.i., tad ziemā, svētdienās, kad

bērni jau gulēja, mēs abi ar slēpēm braucām pāri Ozolkalnam pa meža ceļu, baudījām ziemas burvību mežā un, ja vēl bija skaidra debess un spīdēja mēness, bet pāri celām aizcilpoja zaļīši un skaista lapsa, grozīdama asti, aicināja dzīlāk un dzīlāk, tad mēs stāvējām meža burvības pārnemti, nejuzdami, ka esam nosaluši. Žēl, ka to neredzeja bērni, bet pienāks arī viņu laiks. Tomēr, kad viņi sāka slēpot, tad jau tās bija citas slēpes un cits slēpošanas veids – slalomās. Tad es meitenes atstāju ar vīru, bet pati mežā iekārtā – putni, zaļi, lapsas... un es gan priečojas, gan skumu, jo tuvojās laiks, kad atstāsim Ligatni un visu šo skaistumu drīz zaudēsim. Meitenes jau būs lielas – nebūs vajadzīgi ratiņi, un tad jau sēnēs varēs iet pasās, bet mēs tājā laikā būsim savām meitām vistuvāk. Rūdolfs bija kaislīgs slalomists. Pagājušajā – 2009. gadā, biju Ligatnē pie jaunā slalomā kalna Ķempju gravā. Varenī! Žēl, ka Rūdolfs to neredz, bet es priečojas, ka viņa vēlēšanās pieplūdījusies. Ligatnē novēlu tā turpināt! Rūdolfs savā brīvajā laikā audzināja meitas. Kad es biju vakarskolā, tad viņš meitas likā iegūt. Meitenes vienā balsī lūdzā, lai tētis padzied dziesmiņu. Rūdolfs nebija dziedātājs. Vienīgā dziesma, kuru viņš dziedāja, bija tautasdzesma “Bandinieka rudzi auga...”. Viņš vienmēr piekrita, jo zināja, ka vairāk par pirmo rindu dziedāt nevajadzēs, meitenes jau saldi gulēs. Kad mēs tagad ar meitenēm par šo iemidzināšanu runājam, tad viņām bija viena atbilde – tētis dziedāja mums skaistas dziesmiņas! Mēs abi priečājāmies, jo tā mēs vienu otru reizi tikām uz klubu uz kino izrādēm, kuras sākās plkst. 22.00, lai fabrikas strādnieki pēc maiņas varētu apmeklēt kino. Bail jau mazliet bija, ja nu meitas pamostas, bet kas ir bailes jaunībā? Meitenēm nekad neteicām, jo tad jau viņas neaizmigtu. Ligatnē Rūdolfs kopā ar fabrikas sporta aktivistiem organizēja arodbiedrību slēpošanas sacensības Amolinkalnā, motociklistu sacensības rajona mērogā, ka arī jauna sporta laukuma celtniecību pie tagadējās Ligatnes vidusskolas, bet tas nerealizējās, jo viņš jau ar savām iecerēm zinātnei bija Rīgā. Pats viņš bija sporta vingrotājs, bet Ligatnē to ieviest neizdevās – nebija līdzekļu, nevarēja arī iegādāties darba rīkus un vajadzēja piemērotas telpas. Žēl, Latvijā tas kļuvis maz populārs sports – tieši treneru, tehnisko iekārtu un rīku dēļ. Ligatnē tagad veidojas par tūrisma objektu – es varu iedomāties, cik viņš būtu priečigs, jo viņi abi ar brāli, atsaucoties uz Latvijas valsts prezidenta Kārļa Ulmaņa aicinājumu, bija ar divriteniem apbraukājusi visu Latviju. Protams, apskatīja pilsētas, laukumus, dažās vietas bija speciāli ceļojuma plāni pa pilsētu vai miestu, kurš iekļauts tūrisma objektā, bet, domāju, tā nebija tik pamatīga senatnes izpēte, kā topošajai Ligatnes tūrisma takai, nebija līdzekļu un nebija apgūta vēsturiskā izpēte – nebija speciālistu, kas izpēta, iekārto to visu vēsturiski, pie mums to apgūva pēdējo 20 gadu laikā – tāds ir mans secinājums. Pāris pavasarū, vasaru un rudēnu no 1951. gada līdz 1953. gadam Rūdolfs ar jauniešiem, kurus interesēja kalnu slēpošana, izcieta krūmus slēpošanas trasei Skolas kalnā ar skatu uz fabrikas vārtiem. Darbs bija liels, un palīgiem drīz

vien apnika, jo sākums šādas trases iekārtošanai bez tehnikas ir grūts. Kad Rūdolfs, izmēģinādams trasi, lauza kāju, Skolas kalna koki, it kā zinādami, ka viņu liktenis izlemts – te būs trase un kokus izcirtis, nolēma organizatoru pabaudit! Kājas lūzums brīdināja, ka izvēlētās vietas apgūšanā tomēr bez tehnikas neiztikt, tas nebūs ātri. Rūdolfs aizbrauca un tagad, cik es redzēju kādus gadus atpakaļ, tur zēni lekā pa trases pauguriem. Par trasi to vairs nevar saukt, bet nosaukt to par slaloma sporta sākumu Ligatnē var. Jauniešus viņš organizēja arī sporta laukuma iekārtošanai. Ir saglabājušās fotogrāfijas, kurās viņš kopā ar jauniešiem rokā grāvī – domājamo robežu sporta laukuma celtniecībai. Vienu sporta laukumu sākumā bija iecerēts ierikot kaut kur kluba tuvumā – bija jārēķinās arī ar telpām, kur turēt sporta rīkus, kur varētu ierikot dušu, pārgārēties, bet tad radas izdevība to ierikot pie Pluču kalna, jo tas bija izdevīgi skolai, laukums būtu arī ērtā apkopojams. Ligatnē bija populārs arī motosports. Katru sezonu pavasari un rudenī organizēja vietējās vai rajona sacensības. Rūdolfs te bija galvenais tiesnesis un organizētājs, bet tā darbība pārtrauka ar Rūdolfa atgriešanos Rīgā. Ligatnē kļuva apdzīvotā un lielāku uzmanību pievērsa mācībām, bet tehniskais sports arī kvalitatīvi kļuva sarežģītāks, dārgāks – modernāka tehnika. Ne ktrs to varēja atlauties un ar veco tehniku jau nevarēja gūt rezultātus. 1956.gadā rudenī Rūdolfu darbā aicināja Latvijas Koksnes institūta direktors, profesors Arvids Kalniņš – nobeigt maģistratūru, strādajot institūtā pagaidām par laboratorijas v.i., bet pēc magistra grāda aizstāvēšanas par laboratorijas vadītāju. Rūdolfs aiz laimes apmulsa – viņš tā nedroši man jautāja, ko darīt. Teicu, lai brauc, jo tas bija viņa sapnis un lai par mums nebēdā, ka mēs tilksim galā. Pie sevis gan klusībā domāju, ka tas viss būs realizējams: skola, bēri – viena ies otrā maiņa, es strādāju visu dienu, otra meita ir jāpieskata – būs jāmeklē auklīte, jo Morīšu mātei jāauklik savs mazdēls. Es visu noklusēju, lai brauc! Vecāki Rūdolfov solīja arī materiālo atbalstu. Pirmā dienās plkst. 5.00 no rīta ar smago automašīnu viņš brauca uz staciju, bet sestdienās 18. 00 no Ligatnes stacijas ar smago automašīnu uz mājām. Ar vilcienu celājām uz Rīgu un atpakaļ – 4 stundas celājā. Vēl var braukt arī ar “mazbāni”, kā mēs saucām fabrikas dzelzceļa vilcieni, kas veda uz preču vilcienu līdz Ligatnes stacijai celulozes rūļus un visās citas izējielas, arī gatavo produkciju, krizes gadījumā arī cilvēkus. To visu pārrunājām un kļuvi vissi smaidīgi, arī bēri zināja, ka tētis brauc vel mācīties, es arī nespēju nepriecāties, jo pazīstu viru ļoti labi – viņam nepieciešams zinātņiskais darbs, nevis uzraudzība. Kad kārtoju viņa apģerbu, tad kabatas bija pilnas ar papīra gabaliņiem: tramvaja, autobusa un vilcienu biletēm un visas tās aprakstītās ar formulām, skaitļiem vai vienu vārdu, ko viņš pats tikai saprata, kāda ideja bija ienākusi prātā, tā mājās pie darba galda tūlit tika analizēta. Man liekas, ka katram no mums šādos gadījumos vienmēr rodas drosme, neatlaicība un apņemšanās pārvarēt visas grūtības. Kārtojot

visu nepieciešamo Rūdolfov celām un dzīvošanai Rīgā, man, protams, nobira pa asarai, kuru slēpu no vīra un bērniem. Tā kā izbraukšana uz Rīgu bija agri, atvadījāmies vakarā, samīlējām viņu visas trīs un gājām guļet. No rīta Rūdolfov agri jācēlas. Turpmāk os četrus gadus dzīvoju ar bērniem dažādās kombinācijās, bet lielāko daļu dienas visas trīs pavadijām skolā, īdieneiēzēs visas trīs bijām mājās, arī naktis, izņemot brīvdienas, brīvlaikus, kad bijām kopā mājās lielāko dienas daļu. Mums bija arī dažādās personīgās nodarbibas – meitenēm – trūšu audzēšana, deju kolektīvi, koris, draugi. Man, sevišķi ziemā, kurinot vēlā vakarā krāsnis un tās uzraugot, adīšana. Nezinu, cik km dzījas izdzīju!

Pēc pirmās nedēļas Rīgā Rūdolfs atbrauca nopietns, bet apmierināts, un varu tagad apliecināt, ka viņa rīcība bija pareiza, Rūdolfs zinātnei atdeva visu savu laiku – visu savu dzīvi. Savus izgudrojumus pats organizēja, gatavoja un izmēģināja. Piemēram, ūdens attīrišanas aeratori ir saņēmuši 11 valstu patentus, un Latvijā tie izmēģināti un uzstādīti gan papīrfabrikām ūdeni tuvumā, gan pie rūpniecības uzņēmumiem utt.

Magistra grādu viņš aizstāvēja 1960. gadā un kļuva par laboratorijas vadītāju. Ūdens attīrišana Latvijā nedeva viņam mieru, bet izpildīt savas ieceres nebija iespējams līdzekļu trūkuma dēļ. Paralēli zinātniskajam darbam bija jāstāgā pa ministrijām, lai saņemtu naudu aerotoru konstrukcijām. Pirms aerotoru viņš pagatavoja gandrīz pašrocīgi, vēlāk iesaistīja arī darbiniekus un, ja izdevās iegūt naudu, pasūtīja arī rūpniecības. Rezultāti uzrādīja, ka aerotoru darbībai ir rezultāti, tie vēl jāuzlabo, bet grūti bija izvest katru izmēģinājumu līdz vajadzīgam režīmam un nobeigumam tās pašas naudas dēļ. Rūdolfs aizstāvēja doktora grādu, bet pats dokumenta saņēšanu nesagaidīja, jo mira 1984.gada 4. novembrī.

Zinātniskajos žurnālos ir publicēts daudz Rūdolfa Reiziņa atzīju par šķiedrvielas īpašībām dāžādos apstākļos. Pati pirmā grāmata bija “Papīra lapa stāsta par sevi”, publicēta 1963. gadā. Daudz rakstu publicētā zinātniskajos žurnālos Ļeņingrada, Maskavā. Pēdējās divas grāmatas ir: “Struktūras veidošanās celulozes šķiedru suspensijās” un “Mehāniskās īpašības šķiedrvielas masā un to nozīme malšanas procesā”.

Veikti pētījumi, kā samazināt ūdens krātuvju piesārņošanu no celulozes un papīra atūdeņiem. Izveidots bioloģiskais attīrišanas paņēmējs, lietojot oriģinālās konstrukcijas aerotorus. Jauno metodi lieto ne tikai papīrpārniecībā un celulozes rūpniecībā, bet arī citās saimniecības nozarēs. Šajā jomā vēl daudz nepadarītā, bet zinātnei pilnveidojas, un es gribu novēlēt jauniešiem domāt par mūsu mīlās, skaistās Latvijas dabas un ūdeni saglabāšanu, attīrišanu. Nepiesārņošīs – padomāsim par katru papīra gabaliņu, kas mūsu rokās, nemēsim to pa roku galam, kur pagadās, arī tā jau būs līdzdalība Latvijas tīrbai, kārtībai un skaistumam!

Pavisam no Ligatnes aizbraucām 1961. gadā. Pāldies Tev, Ligatne, par 11 brīnišķīgajiem gadiem. Mēs Tevi nekad, nekad neaizmirsim!

Skolotāja Līlīja Reiziņa ar ģimeni 07.04.2010.